

Проповед 259

Общуване с Бога

Прочит: *Изход 34, 28 - 35*

Скъпи братя и сестри,

В изминалите недели ние говорихме за призоваването. За това как Бог ни призовава да Го следваме и как ние променяме живота си, за да Го следваме. Днешният текст продължава темата за призоваването, като ни говори за общуването с Бога. Няма две мнения по въпроса колко важно е да общуваме с Бога. Исус Христос Го доказва по време на ежедневиия Си живот на тази земя. Ако внимателно вниквате в детайлите от евангелията, ще видите, че общуването на Исус с Бог Отец заемаше една съществена част от времето Му. Това означава, че общуването с Бога е важно за нас и ние трябва да се стремим да общуваме с Бога всеки ден. Един пианист казал: "Ако не се упражнявам един ден, забелязвам го самият аз. Ако не се упражнявам два дни, забелязват го моите приятели. Ако не се упражнявам три дни, забелязва го публиката." А за общуването с Бога можем да кажем: Ако един ден не се молим, забелязва го Бог, ако два дни не се молим, забелязваме го самите ние, ако три дни не се молим, забелязват го хората около нас. Затова общуването с Бога е много важно. Ние по никакъв начин не бива да прекъсваме общуването си с Бога. Когато го направим, резултатите веднага или почти веднага стават явни за Бога, за нас и за хората около нас. Общуването с Бога е от жизнена важност за всеки един християнин. Щом престанем да общуваме с Него, се проваляме. Така, че не е достатъчно просто да бъдеш призован и да тръгнеш да следваш Бога. Много важно е и да общуваш с Бога всекидневно. Днес ние ще разгледаме част от живота на Моисей и ще се опитаме да видим какво беше отражението на общуването му с Бога върху него и хората около него.

1. Откъде се връща Моисей. Моисей се връщаше от планината. Там беше говорил с Бога: **"И Моисей стоя там с Господа четиридесет дни и четиридесет нощи, без да яде хляб или да пие вода. И Господ написа на плочите думите на завета, Десетте заповеди."** Моисей идваше от планината Синай, където беше имал близко общение с Бога. Там Бог му беше дал закона. Законът, по който народът на Израел трябваше да живее и да вярва. Забележителен е фактът, че Моисей прекара на планината 40 дена и 40 нощи заедно с Бога и нямаше нужда от никаква храна или вода. Моисей се връщаше от това забележително общение с Бога и по никакъв начин не изглеждаше слаб или немощен, или изтощен. Важно е да запомним това, защото зад този факт има важно послание. Когато ти отделиш време за общуване с Бога, нещата потребни за тялото стават маловажни. С това не искам да кажа, че е маловажно да се храним и да се грижим за тялото си. Напротив, важно е, защото често духовното състояние зависи от състоянието на тялото. Но тук е важно да отбележим, че често ние дотолкова се ангажираме с телесното и грижата за тялото, че не ни остава време и сили за духовното. Когато се сблъскваме с многото си ежедневни проблеми, проблемите на живота, тогава е добре да си спомним за историята на Моисей. Той отиде на планината Синай, за да общува с Бога и Бог се погрижи за всичко, което беше необходимо за тялото му. Сигурно много от вас си мислят, че не биха издържали 40 дена и 40 нощи без храна и вода. Но не

това иска да ни каже тази случка. По-скоро иска да ни напомни, че е много важно да общуваме с Бога, не епизодично, а винаги, всеки ден. Поставете духовните нужди на първо място и тогава Бог ще се погрижи за всичко, което е необходимо за тялото. Бог ни е направил такива, ние се нуждаем от общуване с Него, ние се нуждаем да чуваме Неговия глас, защото Той е Този, който дава сила на живота ни. Това е първата стъпка - отделете си време, за да общувате с Бога. Ако не го направите съзнателно и целенасочено, време никога няма да остане.

2. *Защо блести лицето Моисей?* Когато Моисей се връщаше от планината, той изглеждаше променен. **"Докато Моисей слизаше от Синайската планина и държеше двете плочи на откровението в ръката си, при слизането си от планината Моисей не знаеше, че кожата на лицето му блестеше, понеже беше говорил с Бога."** Общуването с Бога беше променило Моисей, той вече не изглеждаше по същия начин, не изглеждаше както хората около него - лицето му блестеше. Феноменът на блестящото лице не може да бъде обяснен по човешки. Ние не можем по научен начин да обясним какво се беше случило. Не знаем по какъв механизъм Божието присъствие, славата на Бога, се бяха отразили на Моисей. Обаче това, което знаем е, че Моисей беше при Бога, общува с Него и благодарение на това дори външният му изглед се промени. Обикновено изгледът, външният вид, е резултат от една дълбока вътрешна промяна. Когато ние се променяме отвътре, когато вътрешният ни свят и ценностите ни се променят, тогава започваме да изглеждаме по различен начин. Фактът, че Моисей беше общувал с Бога, го беше променил, беше го променил по такъв начин, че тази промяна беше станала видна. Този текст ни говори за истината, че общението с Бога ни променя. Отначало тази промяна е малка и незабележима, но със времето става все по-голяма. След 40 дни при Бога, след общуване, при което Моисей не само слушаше, но и разговаряше с Бога, той се беше променил по един невероятен начин. Беше се променил не само вътрешният му свят, но и външният изглед. Това е второто, което можем да научим от този текст - там, където сме готови да отделим време и място в сърцата си за общуване с Бога, там започваме да се променяме. Променя се вътрешният ни свят, променя се и външността ни. Божието действие променя изцяло нашето същество.

3. *Моисей не знаеше че лицето му блести.* Въпреки голямата промяна, която беше преживял, Моисей не го съзнаваше. При един друг случай, брат му Аарон и сестра му Мариам поискаха да го отстранят от водачеството на народа и казаха: **"Само чрез Моисей ли говори Господ? Не говори ли и чрез нас? И Господ чу това."** А за Моисей се казва: **"А Моисей беше много кротък човек - повече от всички хора, които бяха на земята."** (Числа 12, 2 - 3). Моисей беше кротък и скромен човек. Той общуваше много близко с Бога, но не считаше това като повод за гордост, а по-скоро като необходимост. За Моисей беше съвсем нормално да отделя време за общуване с Бога. Затова той не съзнаваше, че лицето му блести. Това е третото, което ни казва тази история. Времето ни за общуване не е мерило за нашата духовност. Често ние, християните, се опитваме да мерим духовността си и верността към Бога, като се хвалим един на друг - аз се молих толкова часа, аз пък общувах с Бога толкова часа. Важно е да запомним - времето, което прекарваме с Бога е важно, важно е да прекарваме колкото се може повече време с Него, но не бива да го използваме като мерило за нашата духовност. Бог иска да бъдем с Него и Той да бъде с нас, обаче истинската мярка за духовността ни е резултатът от общението с Бога - ако ние се променяме външно и вътрешно, това е добро свидетелство за резултатно общуване с Бога. Ако обаче си оставаме същите, каквито сме били и преди, значи нещо не е наред в нашето общуване с Бога. Затова отделяйте време за ефективно, променящо общуване с Бога и не използвайте времето си с Бога като повод да покажете на хората около вас колко сте силни духовно. Търсете

общуването с Бога всяка минута и оставете Бог да действа във вас. Промяната във вас ще бъде най-доброто свидетелство за действието на Божия дух в сърцата ви.

4. Общуването с Бога променя и общуването ни с другите хора. Когато отворим сърцата си за Бога и общуваме с Него, то това общуване променя и отношенията ни с другите хора. **"Но Аарон и всички израелтяни, като видяха Моисей, че кожата на лицето му блестеше, бояха се да се приблизят до него. Затова Моисей ги повика; тогава Аарон и всички началници на обществото се върнаха при него и Моисей говори с тях. След това се приближиха и всички израелтяни; и той им заповяда всичко, което Господ му беше говорил на Синайската планина."** Моисей говореше и говоренето му всяваше респект сред хората. Това е следващото, което можем да кажем. Общуването с Бога променя коренно, взаимоотношенията ни с хората около нас. Това не е изолиран случай. Божиите мъже в Библията изпитваха това често. Ще спомена само един пример от Новия завет - Стефан. За него се казва: **"А Стефан, пълен с благодат и сила, вършеше големи чудеса и знамения между народа..."** и по късно **"И всички, които седяха в Синедриона, като се вгледаха в него, видяха лицето му, като че беше лице на ангел."** (Деяния 6 глава). Общуването с Бога ни променя и когато се оставим да бъдем променени, хората започват да виждат Божието лице в нашият живот. Ние сме призвани да отразяваме Божията слава в ежедневните си взаимоотношения, да вършим, това, което Бог би направил. В лицето ни, в говора ни, в делата ни е необходимо хората да виждат Божието действие. Това може да стане само чрез едно интензивно общение с Бога. Ние, християните, ставаме истински християни чрез общуването с Христос - ние затова и се наричаме християни, защото приличаме или поне искаме да приличаме на Исус Христос. Ако общуването ни с Бога не е наред, то няма да се промени и общуването ни с другите хора. Ако обаче общуваме редовно и интензивно с Бога, то хората ще забележат промяната.

5. Покривалото. **"И когато Моисей свърши говоренето си с тях, сложи на лицето си покривало. Но когато влизаше пред Господа да говори с него, Моисей вдигаше покривалото, докато излезе; тогава излизаше и говореше на израелтяните онова, което му беше заповядано."** Защо Моисей носеше покривало? Защо криеше лицето си от хората? Отговорът на този въпрос изглежда сложен, но всъщност не е чак толкова сложен. Моисей познаваше хората, с които общуваше и знаеше, че те са слаби. Знаеше, че ако не крие лицето си, хората много скоро щяха да започнат да го обожествяват и да му се кланят. Моисей не искаше това. Той знаеше и помнеше, че всяка слава принадлежи на Бога и че блясъкът на неговото лице е отражение на това, което е Бог. Затова слагаше покривалото - то трябваше да го пази от очите на хората, а може би и от неговата собствена гордост. Това не е нещо ново. Когато Бог ни повика при Себе си и ни даде някаква задача, тогава Той ни дава всяка дарба, която ни е необходима. Вероятността ние да се възгордеем от това е много голяма; човек е много слаб и се поддава на гордостта си. Ако Бог ви е дал таланти и ви е призовал да Му служите, направете го, но не забравяйте да си слагате покривало, не само за очите на хората, но и за вашата собствена гордост. Пазете и използвайте това, което Бог ви е дал само за Негова слава, както го правеше Моисей.

6. Кога се махаше покривалото? Моисей махаше покривалото си само в два случая: **"Но когато влизаше пред Господа да говори с Него, Моисей вдигаше покривалото, докато излезе; тогава излизаше и говореше на израелтяните онова, което му беше заповядано. И израелтяните виждаха лицето на Моисей, че кожата на лицето му блестеше; а Моисей пак слагаше покривалото на лицето си, докато влезе да говори с Господа."** Единият беше, когато говореше с Бога, а другият, когато предаваше на хората това, което Бог има да им каже. Това също е много важно в този момент от

живота на Моисей и народа на Израел. Моисей приемаше Словото на Бога и го предаваше на хората, които трябваше да го чуят. Той използваше способностите и блясъка, който Бог му беше дал, за да върши делото на Бога. Това идва да ни каже две важни неща. Първото е, когато Бог ти даде дарба, бъди готов да я използваш за Него. Замислете се какво ние правим с нашите дарби и таланти. Колко ги използваме за себе си и колко за Божието дело. Балансът със сигурност не е положителен. Моисей използваше това, което му беше дадено, за да извести Божията воля на хората, при които Бог го беше пратил. Второто е, че когато Бог ни прати при някого, Той ни дава всичко необходимо. Моисей беше много убедителен, когато говореше на хората - лицето му блестеше от общуването, което беше имал с Бога. Това е обещание и към нас. Сам Исус ни казва: **"И когато ви заведат в синагогите и пред началствата и властите, не се безпокойте как или какво ще говорите, или какво ще кажете. Защото Светият Дух ще ви научи в същия час какво трябва да кажете."** Резултатът от общението с Бога е, че ние знаем какво да кажем. Бог ще ни даде Светия Си Дух и когато трябва да говорим, ще говорим това, което трябва да кажем. Убеден съм, че така беше и с Моисей. Общението с Бога му даваше възможност да говори правилните неща пред хората, при които Бог го беше изпратил.

7. Какви са изводите за нас? От текста днес ние можем да видим, че общението с Бога е важно. То беше важно за Моисей, важно е и за нас. Ние можем да общуваме с Бога по много начини, но най-съществените и важни са молитвата и четенето на Словото. Важно е да общуваме ежедневно с Бога. Не веднъж на седмица, не един път на месеца или в неделя, когато идваме на църква, а всеки ден. Тогава, ако направим това, животът ни ще се промени. Осъзнавайки какво Исус Христос е направил за нас, разбирайки силата на Неговото дело, разбирайки и осъзнавайки, че Той е умрял за нашите грехове и ни е подарил вечен живот, ние ще копнеем да общуваме с Него. И тогава ние ще разберем, че силата ни е от общението с Бога, ще получим сила да се справяме със всеки един проблем и трудност. Тогава животът ни ще се промени, животът ни ще заблести със светлината на Исус Христос и ние ще станем посланици на Неговата любов. Тогава ние ще можем да говорим за Неговата слава и да имаме успех, защото Светият Му Дух ще ни води и ще ни дава сила за всичко. Тогава чрез Неговата сила ще имаме възможност да стигнем до всеки един човек по тази земя, за да му кажем за това как Господ спасява и за това какво е направил за нас. Тогава ще бъдем като Моисей, светлина на този свят, светило, поставено на хълм, за Божия слава. Амин.